בשביתי וטהורה אני למה לי –

Why do I need to mention the case of נשביתי וטהורה אני

OVERVIEW

The גמרא asks that once the משנה taught us that הפה שאסר is effective even by איסור איסור (in the case of אשת איש (איש הייתי וגרושה אני), why is it necessary to teach us the rule of ווה in the case of נשביתי וטהורה אני (which is not as strict as א"א). The answers that the משנה wants to teach us that in the case of נשביתי וטהורה אני if נשביתי וטהורה אני (מבית פעור משנה), nevertheless עדים testify later that she was נשבית , nevertheless עדים did not initially offer an alternate answer.

asks: תוספות

וקשה לרבינו שמשון בן אברהם אמאי לא משני –

The משנה has a difficulty; why did not the גמרא answer that the משנה mentions the case of נשביתי וטהורה אני

 $-^2$ משום דבעי למיתני סיפא אם יש עדים שנשבית ואמרה טהורה אני אינה נאמנת שום דבעי למיתני סיפא אם יש עדים שנשבית that she was captured and she claims טהורה אני, she is not believed.³

מוספות answers:

– ויש לומר דמשום הא לא אצטריך דמסיפא דמתניתין שמעינן לה

And one can say; that on account of this aforementioned הידוש it is not necessary for the משנה to teach us the ruling by a שבויה, for we derive this from the סיפא of our משנה -

הקתני סיפא⁴ עיר שכבשוה כרכום כל כהנות שנמצאו בתוכה פסולות – איר שכבשוה כרכום כל כהנות שנמצאו בתוכה משנה Where the משנה teaches in the כרכום, all

² This שידוש is that even though the עדים do not testify on her טומאה (merely that נשבית), nevertheless she is not מאורה אני (see to say מיגו משנה. The משנה is teaching us the rule that a שבויה is שבויה and (therefore) there is no מיגו (see 'Thinking it over' # 3). This would be even a greater משביתי according to חדור מעביתי that the case of משביתי is even in a situation where when the woman said נשביתי she was not aware that there are עדים שנשבית and nevertheless she is not believed. See 'Thinking it over' #2.

¹ The גמרא then challenges this answer (and offers an alternate answer).

³ The advantage of מרא חוס' answer is that there would not be the challenge which the מרא poses (see footnote #1). [In addition, according to the s'שבויה גמרא' answer that even if עדים came later אָלא תצא, the חידוש is a leniency (by הידוש); however according to עדים answer the חידוש the she is not נאמנת (even if she was not aware of the עדים) is a strictness. is only שבויה מדרבנן (מדנים the dad consequently in some cases we are lenient by a חידוש is greater than the שבויה of a שבויה by a קולא greater than the שבויה of a שבויה ושבויה במדרבנן.]

⁴ כז,א. See 'Thinking it over' #1.

 $^{^{5}}$ כרכום means a siege (see רש"י there ד"כרכום). The city was captured after it was besieged by gentiles.

the כהנים that are found within the city are unfit for כהנים' -

ואינה נאמנת לומר טהורה אני:

And she is not believed to claim טהורה. 6

SUMMARY

We can (also) know the ruling that if there are עדים שנשבית, she is not believed to say עדים, from the משנה כרכום משנה.

THINKING IT OVER

- 1. תוספות states that we would know the rule that if עדים testify אנשבית that she is not ונאמנת from the אכרכום כרכום 7 . Seemingly תוספות could have said that we know it from the משנה שנשבו שנים שנשבו which must be discussing a case of באו (for that is why she is not עדים); why did תוספות find it necessary to cite a later משנה, when he could have cited an earlier משנה?!
- 2. According to footnote #2 תוספות answer is not understood, since from the משנה of חידוש than from the הידוש than from the ואם יש עדים וכו' אינה נאמנת (כרכום משנה teaches us that even if she said (נשביתי (וטהורה אני) without knowing that there is עדים שנשבית (which seemingly shows that she is honest), nevertheless she is not believed to claim טהורה אני. We cannot derive this from כרכום. Seemingly how did תוספות answer his question?
- 3. תוספות asks that the גמרא should have answered that the חידוש is that if there are עדים that she is a שבויה, she is not נאמנת. Seemingly this can be derived from the regarding ינאמר דים אוא הייתי וגרושה אני she loses her רישא, the same is by שבויה; why is it necessary to state 'צואם יש עדים שנשבית וכו'!

⁸ See [מהרש"א הארוך].

 $^{^6}$ She is not believed to say שהורה אני since we are all עדים that they were captives. We can derive from there that a woman is not believed to say עדים שנשבית) when there are עדים שנשבית.

⁷ See footnote # 4.

⁹ See (עד"ז) חת"ם.

¹⁰ See footnote # 2.

¹¹ See אילת אהבים.